

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 223/2018-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. apríla 2018 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Opálové bane Libanka, s. r. o., Floriánova 3201/12, Prešov, zastúpenej advokátom JUDr. Lukášom Polákom, advokátska kancelária, Hlavná 137, Prešov, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s namietaným porušením základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 5 S 27/2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti Opálové bane Libanka, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. apríla 2018 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Opálové bane Libanka, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s namietaným porušením základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní sp. zn. 5 S 27/2017.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručila 10. februára 2017 krajskému súdu všeobecnú správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu.

Dňa 4. júla 2017 sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu odovzdala na poštovú prepravu žiadosť o určenie termínu rozhodnutia o podanej žalobe.

Dňa 20. decembra 2017 sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu odovzdala na poštovú prepravu sťažnosť na postup krajského súdu proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Krajský súd listom sp. zn. Spr 2291/17 z 23. januára 2018, doručeným 25. januára 2018, oznámil sťažovateľke predĺženie lehoty na vybavenie jej sťažnosti do 27. februára 2018.

Krajský súd listom sp. zn. Spr. 2291/17 z 5. februára 2018, doručeným 6. februára 2018, poskytol sťažovateľke odpoveď na jej sťažnosť. Vo svojej odpovedi krajský súd vyhodnotil sťažnosť sťažovateľky na prieťahy v konaní vedenom pod sp. zn. 5 S 27/2017 ako dôvodnú. Zároveň konštatoval, že s ohľadom na skutočnosť, že v predmetnom konaní, ktorého sa prieťahy týkajú, bolo 30. januára 2018 rozhodnuté, nie je objektívne možné prijať iné opatrenia pre účely odstránenia nedostatkov zistených v postupe krajského súdu.

3. Vzhľadom na uvedené sťažovateľka zastáva názor, že krajský súd svojím postupom, keď najprv oznámil predĺženie lehoty na vybavenie jej sťažnosti, čím de facto vytvoril priestor pre „promptné“ rozhodnutie súdu, a až následne vyslovil existenciu prieťahov, zbavil sťažovateľku podľa jej slov možnosti domáhať sa satisfakcie za vznik prieťahov na ústavnom súde.

3.1 Sťažovateľka sa v tejto súvislosti vyjadrila ku skutočnosti, že v čase podania sťažnosti ústavnému súdu už bolo krajským súdom o jej veci rozhodnuté. Uviedla, že

právoplatné skončenie veci nie je samo osebe jediným účelom práva, a teda nemôže byť ani rozhodujúcim momentom pre podanie sťažnosti ústavnému súdu v tom zmysle, že túto sťažnosť by bolo možné podať iba do právoplatného skončenia veci. O dvojitém účele práva svedčí podľa sťažovateľky napr. aj rozhodovacia činnosť ústavného súdu v prípadoch, keď medzi podaním sťažnosti ústavnému súdu a rozhodnutím o nej vo veci samej dôjde na všeobecnom súde k právoplatnému skončeniu veci sťažovateľa. Pre ústavný súd nie je podľa názoru sťažovateľky v týchto prípadoch spravidla rozhodujúce právoplatné skončenie veci.

4. S poukazom na uvedenú argumentáciu sťažovateľka ústavnému súdu navrhla vydať tento nález:

„Základné právo obchodnej spoločnosti Opálové bane Libanka, s.r.o., so sídlom: Floriánova 3201/12, 080 01 Prešov,... zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu v Prešove, oddiel: Sro, vložka č.: 23028/P na spravodlivé prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5S/27/2017 porušené bolo.

Obchodnej spoločnosti Opálové bane Libanka, s.r.o., so sídlom: Floriánova 3201/12, 080 01 Prešov,...zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu v Prešove, oddiel: Sro, vložka č.: 23028/P priznáva finančné zadostučinenie v sume 5.000,- €, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť jej do dvoch mesiacov od doručenia nálezu.

Krajský súd v Bratislave je povinný uhradiť obchodnej spoločnosti Opálové bane Libanka, s.r.o., so sídlom: Floriánova 3201/12, 080 01 Prešov,... zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu v Prešove, oddiel: Sro, vložka č.: 23028/P trovy právneho zastúpenia v sume 325,42 € na účet jej právneho zástupcu do 2 mesiacov od doručenia nálezu.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

6. Bez potreby bližšieho doktrinálneho rozboru označených ústavných práv sťažovateľky ústavný súd uvádza, že pokiaľ sťažovateľka namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v spojení s čl. 46 ods. 1 ústavy postupom krajského súdu, potom je potrebné upozorniť, že účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov vymedzil ústavný súd vo svojej skoršej judikatúre tak, že „účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu“ (pozri II. ÚS 26/95).

6.1 Vec sťažovateľky bola v čase podania tejto sťažnosti ústavnému súdu (6. apríla 2018) krajským súdom už rozhodnutá, a to 30. januára 2018. Sťažovateľka podala sťažnosť ústavnému súdu v čase, keď bolo konanie pred krajským súdom skončené, a teda právna neistota sťažovateľky bola v čase podania sťažnosti ústavnému súdu odstránená. Toto

konštatovanie je súladné s konštantnou a jednoznačnou judikatúrou ústavného súdu, v zmysle ktorej opodstatnená je sťažnosť na priet'ahy v konaní pred súdom adresovaná ústavnému súdu len potiaľ, pokiaľ sťažovateľ nedisponuje právoplatným a doručeným rozhodnutím vzídeným z konania, ktorého sa namietané priet'ahy týkajú. Ústavný súd nemá dôvod sa od tejto rokmi potvrdzovanej judikatúry ústavného súdu odkloniť.

6.2 Ústavný súd nad rámec obsahu sťažnosti uvádza, že v čase podania sťažnosti ústavnému súdu bola vec sťažovateľky krajským súdom rozhodnutá, pričom sťažovateľka neuviedla, kedy jej bolo predmetné rozhodnutie doručené (a či vôbec) a či rozhodnutie krajského súdu bolo v čase podania sťažnosti ústavnému súdu právoplatné alebo nie. Každopádne sťažovateľka nenamieta priet'ahy v doručovaní predmetného rozhodnutia krajského súdu.

6.3 Ústavný súd ďalej uvádza, že sám krajský súd prostredníctvom svojho predsedu konštatoval vznik priet'ahov v konaní a poukázal, že vec sťažovateľky bola v čase vybavovania jej sťažnosti na priet'ahy už rozhodnutá. Sťažovateľka sa teda domáha zduplicitnenia konštatovania priet'ahov v konaní pred krajským súdom, čo nie je z pohľadu ústavného súdu opodstatnené, keďže ochranu sťažovateľkiným právam týkajúcim sa efektívnosti a rýchlosti konania poskytol už krajský súd.

6.4 Z toho dôvodu bolo potrebné sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre zjavnú neopodstatnenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. apríla 2018